

La început de ... poveste!

A povesti despre poveste, poate fi și uneori chiar reprezentă, curajul și marea aventură în a nara întâmplări, fapte, trăiri și realități, ajunse demne de o ... poveste.

E necesară și e nevoie de ea, povestea, în relația medicului cu pacientul? Cu siguranță că **da**, astfel încât cele două personaje: **ascultătorul – medic și povestitorul – pacient** să poată porni împreună spre rezolvarea problemelor de sănătate, știind că *din poveste, înainte mult mai este, ... și-au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.*

Cele de față se doresc a fi privite, înțelese și acceptate, **dintr-o perspectivă nouă, interdisciplinară**, astfel încât rezultatul final să fie o veritabilă reușită, aducând în atenția celor interesați, conceptul de **medicină narativă**,

sub toate aspectele sale, știind că fiecare început e greu, că: suspiciunea, invidia, orgoliul, intoleranța, neîncrederea, și nepăsarea, pot face ”casă bună” într-o altă ... poveste, cu alte personaje, dar **nu** în aceasta, nuitând că *zgomotul nu face bine, iar binele, nu face zgomot.*

Considerată ca și toate celelalte cărți de specialitate, un veritabil și viabil instrument de lucru, cea de față, se dorește a fi un nou preambul, și/sau o justificare a adevărului că nararea / povestirea bolii de către pacient, există și ascultarea ei, face perspectiva înțelegerii și reușitei, mai complexă atât din partea unuia cât și a celuilalt, rezultatul fiind cel dorit și așteptat.

Toate acestea, pornind de la ceea ce observa Servan – Schreiber D (2007) și anume că *banalul cotidian se transformă într-un moment magic*, atunci când, amănuntele pot da nota

caracteristică întregului, personajele fiind din aceeași poveste.

Deci, ca întotdeauna, se povestește că *a fost odată ...*

Conf. Univ. Dr. Psih.

Maria Dorina Pașca